

te Maaseik in België woonde "zonder zich ooit te Wessem bij ons te vertoonen of eenige gemeentezaken te verrigten."¹³⁶⁾

Al met al kan men stellen dat van het negentiende eeuwse gemeentearchief grote delen verdwenen zijn. Men kan alleen nog maar hopen dat bij het doorvorsen van particuliere zolders nog gedeelten hiervan boven water komen en dan voor vernietiging gevrijwaard blijven.

IV. VERANTWOORDING VAN DE INVENTARISATIE

A. Algemeen

Het gemeentebestuur van Wessem had reeds langer plannen om het oud-archief te inventariseren. Deze konden in het verleden echter geen doorgang vinden, overwegend om redenen van financiële aard, waarvoor in 1982 echter een oplossing werd gevonden. De gemeente Wessem ging in op een aanbod van de Westrom-Bedrijven om dit oud-archief door ondergetekende te laten inventariseren.

Aanvankelijk was de bedoeling dat alleen het oud-archief van de gemeente Wessem zou worden geïnventariseerd. Later, toen bleek dat deze ordening in zeer veel kortere tijd kon worden voltooid dan was begroot, rees het idee om ook het oud-rechterlijke archief van de schepenbank Wessem in het project te betrekken. Dit laatste archief berustte echter bij het Rijksarchief in Limburg te Maastricht. Dankzij de harmonieuze samenwerking tussen de gemeente Wessem, het Rijksarchief te Maastricht, de Westrom-Bedrijven en de Provinciale Archiefinspectie kon ook dit plan verwezenlijkt worden. Een uitvloeisel van de besprekingen, die in dit kader gevoerd werden, was dat de inventarissen in één boekwerk door de Rijksarchiefdienst uitgegeven zouden worden. Dit ter compensatie van de inventarisatiekosten van het schepenbankarchief die voor rekening waren van de gemeente Wessem.

B. Schepenbank

Reeds verscheidene personen zijn in de jongste tijd bezig geweest met de inventarisatie van het, voorheen in grote wanorde verkerende, archief, zonder dat dit tot een afsluitend resultaat kon leiden. Men heeft toen voornamelijk de procesdos-